

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/41

T.C.
YARGITAY

9. Hukuk Dairesi

Esas No. 2020/3516

Karar No. 2020/19993

Tarihi: 24/12/2020

●FAZLA ÇALIŞMANIN GÜNDE 3 SAATTİ HAFTALIK 18 SAATTİ GEÇEMEYECEĞİ ŞEKLİNDE BİR KURALIN BULUNMADIĞI

ÖZETİ: İstinaf mahkemesi tarafından, fazla mesai süresinin haftalık 18 saati geçemeyeceği gerekçesiyle, resen haftalık 18 saat üzerinden yapılan hesaplamaya göre yeniden hüküm kurulmuştur.

Ne var ki, İş Kanununda fazla mesaiye ilişkin günlük 3 saat ve haftalık 18 saat şeklinde bir sınırlama bulunmadığı gibi, Dairemizin bu yönde yerleşik bir uygulaması da mevcut değildir. Bu nedenle, davacının yaptığı işin fazla mesaiye elverişli nitelikte bulunduğu da dikkate alınarak, tanık anlatımlarına göre haftalık 21 saat fazla çalışmasının bulunduğu tespitine göre makul bir indirim uygulanmak suretiyle fazla mesai ücreti alacaklarına hükmedilmesi yerinde olacak iken, yazılı şekilde hatalı gerekçe ile verilen karar bozmayı gerektirmiştir.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi taraflar vekillerince istenilmekle, temyiz taleplerinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı isteminin özeti:

Davacı vekili, müvekkilinin, davalıya ait marketler zinciri olan işyerinde 13/08/2001-24/04/2013 tarihleri arasında kasap ve şarküteri şefi olarak çalıştığını, iş sözleşmesini ücret alacaklarının ödenmemesi nedeniyle haklı sebebe dayalı olarak feshettiğini ileri sürerek, kıdem tazminatı, fazla mesai ücreti, hafta tatili ücreti, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile yıllık izin ücreti alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı cevabının özeti:

Davalı vekili, davacının 22/09/2001 tarihinde müvekkili şirkette çalışmaya başladığını, davacının iş akdini haklı neden olmaksızın sona erdirdiğini, kıdem tazminatı talep hakkının bulunmadığını, ücretlerinin tamamının ödendiğini beyanla, davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti:

İlk Derece Mahkemesince, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

İstinaf Başvurusu:

İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı, davacı ve davalı taraflar istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi Kararının Özeti:

Bölge Adliye Mahkemesince; davacı vekilinin fazla mesai ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarına uygulanan %50 oranında hakkaniyet indirim oranına ilişkin, davalı vekilinin ise fazla mesai ile hafta tatili ücreti alacaklarına ilişkin istinaf başvurusunun Hukuk Muhakemeleri Kanunu 353-(1) b-2 maddesi gereğince kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına ve davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz başvurusu:

Kararı, davacı ve davalı taraflar vekilleri temyiz etmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının tüm, davacının ise aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki temyiz itirazlarının reddine karar vermek gerekmiştir.

2-İlk Derece Mahkemesi tarafından hükme dayanak alınan bilirkişi raporunda; işyerinde kasap ve şarküteri şefi olarak çalışan davacının tanık beyanlarına göre haftanın 6 günü 09:00-22:00 saatleri arasında 2 saat ara dinlenme süresinin mahsubu ile günlük 11 saat çalışmak suretiyle, haftalık 21 saat fazla mesai yaptığı tespitiyle hesaplama yapılmış, ancak istinaf mahkemesi tarafından, fazla mesai süresinin haftalık 18 saati geçemeyeceği gerekçesiyle, resen haftalık 18 saat üzerinden yapılan hesaplama göre yeniden hüküm kurulmuştur.

Ne var ki, İş Kanununda fazla mesaiye ilişkin günlük 3 saat ve haftalık 18 saat şeklinde bir sınırlama bulunmadığı gibi, Dairemizin bu yönde yerleşik bir uygulaması da mevcut değildir. Bu nedenle, davacının yaptığı işin fazla mesaiye elverişli nitelikte bulunduğu da dikkate alınarak, tanık anlatımlarına göre haftalık 21 saat fazla çalışmasının bulunduğu tespitine göre makul bir indirim uygulanmak suretiyle fazla mesai ücreti alacaklarına hükmedilmesi yerinde olacak iken, yazılı şekilde hatalı gerekçe ile verilen karar bozmayı gerektirmiştir.

Sonuç: Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının yukarıda yazılı sebeplerle BOZULMASINA, dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine, karardan bir suretin İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgililere iadesine, 24.12.2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.